

Bandstemmen met Jan Stuivenberg.....en hoe u er zelf mee aan de slag kunt!

"Bandstemmen", de registratie van een heel interessant, paranormaal fenomeen op de geluidsband, is iets waar ook de niet-paranormaal begaafde zich aan kan wagen. Paragnost en pionier op het gebied van het bandstemmenonderzoek, Jan Stuivenberg, geeft u een korte handleiding hoe u eventueel te werk kunt gaan - thuis, met heel eenvoudige middelen - waarvan de toepassing ook niet zoveel speciale kennis vereist.

Er is echter een aantal zaken, waar u op moet letten, vandaar deze handleiding.

Voor de liefhebber is een lijst met boeken over het bandstemmenfenomeen toegevoegd. Helaas zijn deze boeken meestal alleen nog antiquarisch te verkrijgen.

Op Internet vindt u ook veel op dit gebied - soms onzin, vaak ook heel nuttig. Internationaal wordt het bandstemmenfenomeen meestal aangeduid met de Engelse term Electronic Voice Phenomena (EVP).

TIP! Tik op uw computer in: www.startpagina.nl en probeer op "alle zoekmachines" onder EVP

Vragen: via Noumenon kunt u contact opnemen met Jan Stuivenberg. Hij wenst u alvast veel succes!

Registratie van het "Stemmenfenomeen" door Jan Stuivenberg

Het gebruik van apparatuur voor communicatie is niet nieuw. David Wilson beschrijft al in Light van 1915-1916 zijn eerste pogingen tot elektronische communicatie via de Psychic-telegraph met overledenen.

Ook kwamen voor de Eerste Wereldoorlog de heren Malta en Zaalberg naar Nederland met de Dynamistograph, een soort telexapparaat voor het verkeer met gene zijde. Uit deze machine kwam een strook papier met letters die via psychokinetische weg op een vederlicht toetsenbord werden aangeslagen. Dit natuurlijk in aanwezigheid van een fysisch medium.

Ook leverde de telefoon in vroeger jaren soms onverwachte bijgeluiden op en vreemde stemmen die door telefoongesprekken heen kwamen zijn beschreven. De verbeeldingskracht werd groter toen de draadloze ontvangstapparatuur kwam en de mens ging experimenteren met muziek uit de "ether", maar ook vreemd geruis, zwevende stemmen, piep en fluittonen werden ontvangen. Meerdere mensen tegelijk hebben dit fenomeen kunnen horen, maar technisch kon men geen objectief bestaan aantonen.

Maar het tijdperk van de electronica bracht een voor ons onbegrijpelijke ervaringswereld en dan bedoelen we het "stemmenfenomeen". De apparatuur werd steeds vernuftiger en in de jaren vijftig werd de bandrecorder op de markt gebracht. In 1952 was het de Amerikaan George Hunt Williamson die bij het afspelen van zijn geluidsband vreemde stemmen hoorde. Maar door gebrek aan goede methoden voor onderzoek raakte het "stemmenfenomeen" weer op de achtergrond. De doorbraak kwam pas zeven jaar later. In 1959 ontdekte Friedrich Jurgenson, dat hij bij opnemen van vogelgeluiden in zijn tuin, onverklaarbare geluiden en menselijke stemmen op zijn geluidsband kreeg. Jurgenson deed nog meer proeven en haalde er vakmensen bij van de omroep en organiseerde samen met hen gemeenschappelijke opnamen.

Weer kwamen er stemmen zonder dat er echter een natuurlijke verklaring voor gevonden kon worden.

Een psycholoog, die van het begin af aan erg sceptisch was geweest, was de uit Letland afkomstige Dr. Konstantin Raudive. Hij bezocht Jurgenson en ze deden samen proeven met succes. Bij deze proeven gebeurde het opeens dat Raudive met zijn eigen naam werd aangesproken. Dit voorval had een grote invloed op zijn verdere levensloop en hij ging zijn verdere leven nu veel meer besteden aan het stemmenfenomeen. Hij verhuisde naar Bad Krozingen en maakte met wetenschappelijke nauwkeurigheid bandopnamen. In de loop van de tijd verzamelde hij zo'n tachtigduizend stemmen op de band, die hij analyseerde en catalogiseerde. Ze werden afhankelijk van hun verstaanbaarheid in drie categorieën verdeeld: A-, B- en C-stemmen.

A- stemmen zijn direct voor iedereen verstaanbaar.

B- stemmen moeten met meer aandacht worden afgeluisterd.

C- stemmen bestaan ook, maar gaan veelal in de ruis verloren

De karakteristiek van de stemmen kan verschillend zijn. Meestal zijn de zinnen kort en kernachtig en zijn van vrouwen-, mannen- en kinderstemmen. Kinderstemmen gaan vaak samen met dierengeluiden zoals vogelgefluit en hondengeblaf. Verder worden de woorden meestal zeer snel uitgesproken, zijn in staccato, ook kunnen er fluisterstemmen zijn. Herkenning naar de experimentator is er, ze worden vaak bij hun naam genoemd. Ook geven ze vaak advies voor de opname en een tijd waarbij een opname beter lijkt te lukken. Ook geven de "stemmen" vaak aan wie ze zijn, namen worden genoemd en zijn stemmen soms herkenbaar aan de klankkleur, de eigen identiteit lijkt nog aanwezig. Bij een vraagstelling van de experimentator kan zelfs vóór de vraag het antwoord al op de band staan en gehoord worden, wat zou betekenen dat je gedachten al bekend waren. Ook zijn de antwoorden vaak uit meerdere talen opgebouwd wat voor de experimentator een probleem moet zijn om dit zo snel te kunnen bedenken. Duidelijkheid in afspraken met de andere "kant" zijn mogelijk en geven vaak goed Nederlands taalgebruik als antwoord ondanks instelling van de radio op een buitenlandse zender.

1. Microfoonmethode.

Nu volgt het afspelen van de band.

Goed afluisteren is van belang.

Als men iets hoort, volumeregelaar op maximum en direct weer terug zetten voor de volgende vraag.

Als men verstaanbare stemmen heeft, direct op een tweede recorder overnemen en commentaar toevoegen.

Als overnemen niet mogelijk is omdat de stemmen te zacht zijn, dan eventueel administratief verwerken. Het kan zijn dat deze antwoorden later belangrijk zijn of worden in verband met een achteraf-bevestiging.

Dit is de manier van werken, ook bij de volgende opnamemethode.

Hoe kunnen we nu de opnamen maken?

Hiervoor hebben we een band- of cassette recorder met microfoon nodig. De microfoon moet op het apparaat zijn aangepast en de juiste gevoeligheid bezitten, omdat de stemmen vaak zacht zijn. Men moet zich er nu eerst van overtuigen dat de recorder uit zichzelf geen radio-ontvangst voortbrengt.

Dit doet men door een onbespeelde band in te leggen, men sluit geen microfoon aan, schakelt op "opname", draait de microfoon op maximum en laat de recorder een poosje draaien. Vervolgens luistert men de opname af, er mag niets te horen zijn.

Dezelfde proef, nu met de microfoon aangesloten, waarbij men geen geluid mag maken. Is er nu eveneens geen radioprogramma te horen, dan kan men rustig met de opnameproeven beginnen.

- Telwerk wordt op nul gezet.

- Men stelt zich innerlijk op een opname in.

- Schakel het apparaat in.

- Noem dan altijd datum, dag en tijd.

- Na elke vraag een pauze van enkele seconden om "intelligenties" gelegenheid te geven te antwoorden.

- Wil men de opname beëindigen dan bedankt men en vraagt men bij de volgende opname weer contact op te nemen.

2. Witte ruis of radiomethode.

Hierbij hebben we extra een radiotoestel nodig met middengolf of andere golflengte. We stemmen de radio af tussen twee zenders in, zodat we ruis, knetterende en eventueel ook stoorgeluiden horen.

De microfoon komt ongeveer een 20 à 40 cm vanaf de luidspreker te staan, zodat deze ruis en de gestelde vragen gelijktijdig opgenomen worden. De radio kunnen we ook afstellen op de 1240 of 1480 Khz, dit is op de middengolf. Op deze frequentie zit een soort "tuf -tuf" geluid, zonder andere storende bijgeluiden. Heeft men dit geluid gevonden, ga dan heel voorzichtig naar rechts of links om bij de dichtstbijzijnde zender een menselijke stem erbij te krijgen. Ze mogen hun woorden niet duidelijk uitspreken. Deze combinatie van ruis en menselijke stemmen geven soms bijzondere resultaten te horen. Dit noemt men ook wel de Jurgenson-frequentie. Omdat deze Jurgenson-frequentie niet altijd dit geluid voorhanden heeft, kan men het beste een cassettebandje van dit geluid opnemen, zodat er elk moment geëxperimenteerd kan worden. Het gaat er uiteindelijk om een energievorm aan te bieden.

3. De Conservemethode.

We maken een cassettebandje met de Engelse taal en één met bijvoorbeeld Frans en deze worden samen afgespeeld. U stelt weer Uw vragen en daarna weer afluisteren.

Nog enige technische aanwijzingen.

Demagnetiseren van de cassette recorder. Na ongeveer 30 uur spelen van een cassette recorder magnetiseert de kop, met als resultaat verminderde output, vervorming en een hoger ruis niveau (5-7 dB). Na deze periode de demagnetiseercassette gebruiken. Volume knop op 0. Met het lampje (led) omhoog de demagnetiseur als een cassette plaatsen en de play- knop 1 seconde indrukken, dat is voldoende. Deze cassettes zijn te koop. Ze kosten ongeveer 25,-.

Gebruik een onbespeelde geluidsband of -cassette. Het wissen van een reeds gebruikte tape geeft geen absolute garantie dat deze "blanco" is omdat het wisproces niet 100 % is. Wel kan dit wissen de band activeren tot het beter opnemen van de zwakke signalen.

Let er op dat de microfoon en de microfoonkabel naar de opnamerecorder niet in de buurt van netsnoeren lopen (minimale afstand 50 cm.), omdat daardoor 50 Hertz bromvelden kunnen worden opgepikt die storend kunnen werken.

Het werken met koptelefoon kan soms beter werken. Je bent meer bij de opname betrokken en storende geluiden in huis worden eerder opgemerkt. Denk aan het tikken van de centrale verwarming of het doortrekken van de W.C bij de burens. Maak de opnametijd niet te lang, je moet ook nog afluisteren.

Literatuur:

Friedrich Jurgenson: Gesprek met de doden, Nederlandse vertaling van de Duitse uitgave van het oorspronkelijke boek. Uitgave Fidessa, Bussum. 1976. (in tweede hands boekhandel.)

Konstantin Raudive: Paranormale stemmen, Nederlandse bewerking door Hans Kennis. Uitgeverij Fidessa, Bussum 1975. (in tweedehands boekhandel)

M.van Geelkerken: Registratie van bovennatuurlijke stemmen. Uitgeverij de Muiderkring. ISBN 90-6082-0754, 1972. (in tweedehands boekhandel)

Hildegard Schäfer: Brücke zwischen Diesseits und Jenseits. Theorie und Praxis der Transkommunikation. Verlag Hermann Bauer Freiburg in Breisgau ISBN 3-7626-0374-X, 1989. Boek met veel informatie over bandstemmen, maar ook het opnemen van TV beelden op video.

Indien u vragen heeft of opmerkingen, dan kunt u Jan Stuivenberg bereiken via een e-mail aan Noumenon:

noumenon@planet.nl

De hier afgedrukte tekst is en blijft het eigendom van Jan Stuivenberg en de gewone auteursrechtelijke bepalingen zijn erop van toepassing, met dien verstande, dat men zonder toestemming van de auteur niet gerechtigd is, het geheel of gedeeltelijk te publiceren, er wijzigingen in aan te brengen e.d..

@ Jan Stuivenberg.